

Verlag bijeenkomst Stedelijke Alliantie Interculturalisatie

11.03.14

Bij Stichting Federatie EEKTA
Den Haag

Tijd	Programma
12.30 – 13.00	Inloop en ontvangst met lunch
13.00 – 13.10	Welkom en toelichting op de middag door Nicole Menke
13.15 – 13.35	Presentatie EEKTA – De veranderende rol van zelforganisaties in de stad Den Haag- door Tjandrika Rangoe, directeur EEKTA
13.40 – 14.00	Gezamenlijke discussie wat zelforganisaties kunnen betekenen, wat daarvoor nodig is en hoe organisaties elkaar effectief kunnen “gebruiken”
14.00 – 14.15	Korte pauze
14.15– 15.30	Een verrassend programma met Abdelkadar Benali
115.45 – 16.00	De Stedelijke Alliantie interculturalisatie, waar vertrokken we, waar zijn we en wat hebben we bereikt? Door Jan Booij
16.00 – 16.15	Afsluiting door Lydia Hogeling – wnd voorzitter SA

Opening en welkom

Nicole Menke heet iedereen van harte welkom namens de waarnemend voorzitter Lydia Hogeling die helaas niet bij de start aanwezig kon zijn. Vandaag is de eerste Stedelijke Alliantie van 2014 met veel nieuwe gezichten en met name veel studenten van het ROC Mondriaan met docenten, maar ook een aantal nieuwe organisaties. We zijn erg blij met de gastvrijheid van Stichting EEKTA die een zo'n grote groep wil ontvangen.

Jan Booij licht het programma voor vandaag toe. Allereerst hartelijk dank voor Tjandrika Rangoe, directeur van EEKTA, de oudste belangenorganisatie in Den Haag voor Hindoestaanse Surinamers, die een handreiking naar de gemeente wil doen om de positie van zelforganisaties onder de aandacht te brengen en nieuwe inhoud te geven. Tjandrika Rangoe is nog maar kort directeur maar toch geeft hij ons een kijkje in zijn plannen voor de komende tijd.

Na de pauze verwachten we Abdelkadar Benali, schrijver, televisiemaker die ons kan inspireren.

Presentatie EEKTA door Tjandrika Rangoe directeur

Tjandrika heet iedereen welkom in het gebouw waar EEKTA gevestigd is sinds 1996. De Stichting bestaat sinds 1973, als voorbereiding op de onafhankelijkheid van Suriname kwamen veel Surinamers naar Nederland. Niet voor iedereen was het makkelijk zijn weg te vinden in de voor hen vreemde samenleving. Er zijn in die tijd

bijeenkomsten georganiseerd voor alle Surinamers van verschillende etnische achtergronden. Uiteindelijk heeft dat geresulteerd in verschillende belangenbehartigingsclubs zoals EEKTA, RBU en de Chinese Brug. Tjandrika is zelf in 1978 gestart met de opleiding Maatschappelijk Werk, door zijn contacten met de Hindoestaanse gemeenschap zag hij dat er hulp nodig was. Hij is zelf gestart als vrijwilliger maatschappelijk werker en dat was naast de sociale, culturele activiteiten hard nodig. Later is het maatschappelijk werk via algemeen Maatschappelijk Werk ook voor Surinamers geregeld net als voor andere etnische groepen.

Stichting EEKTA werkt hoofdzakelijk met vrijwilligers, er is slechts één betaalde professional en dat is de directeur. Bij het aantreden van Tjandrika als directeur spelen bezuinigingen een rol en reorganisatie is noodzakelijk. Verder kan geconstateerd worden dat de Stichting teveel naar binnen gericht is geweest en een blik naar buiten is hoogst noodzakelijk. Er ligt veel ervaring bij EEKTA als een van de oudste belangenbehartigers, anderen zouden daarvan kunnen leren en die contacten moeten opnieuw aangehaald worden. Ook voor de gemeente kan EEKTA een rol spelen.

EEKTA heeft naast de reguliere activiteiten een beleid wat gericht is op ouderen en daar worden ongeveer 600 ouderen mee bereikt. Er worden taalcursussen, computer cursussen gegeven maar ook yoga en andere bewegingsprogramma's. Preventieve maatregelen m.b.t. voeding, diabetes en hart- en vaatziekten die bij Hindoestanen relatief veel voorkomen. Ook voorlichting over remigratie valt binnen het programma.

Naast de zorg voor de ouderen wil EEKTA ook aandacht besteden aan de jongeren en vrouwen als specifieke groep bijvoorbeeld met training voor aankomende gemeenteraadsleden of andere studiebijeenkomsten. Het betrekken van de buurt bij alle activiteiten is nieuw maar wordt als zeer belangrijk ervaren, elkaar leren kennen, weten wie je burens zijn maakt alles makkelijker. Soms gebeurt dat via huisbezoeken, maar ook via flyers en mogelijk deze zomer een buurtbarbecue.

Bij het naar buiten kijken wordt er ook gekeken naar scholen, het bieden van stageplaatsen is een mogelijkheid zowel op

MBO als HBO niveau, de contacten zijn met ROC Mondriaan en de Haagse Hogeschool, hier worden eveneens gastlessen of lezingen gegeven.

EEKTA probeert een rol te spelen bij het krijgen van stageplaatsen bij andere organisaties zoals Xtra, Parnassia en andere welzijnsorganisaties.

Het doel van al deze activiteiten is EEKTA weer in de positie te brengen die zij ooit had namelijk verbinden, kijken naar overeenkomsten en niet alleen naar verschillen, geen polarisatie.

Dit zijn de ambitieuze plannen voor de komende tijd die met al de vrijwilligers aangepakt gaan worden.

Jan Booij dankt Tjandrika Rangoe voor zijn presentatie van de plannen van EEKTA.

Dhr. Rambaran Mishre voorzitter van het bestuur van EEKTA wil nog even iets toevoegen aan deze presentatie. In het begin had de groep Surinamers elkaar erg hard nodig, eigen mensen stimuleren en geven veiligheid. Als we naar de huidige generatie kijken dan zien we dat die veel meer geïntegreerd is en dat er ruimte is meer te zoeken naar de samenwerking met anderen. De bijdrage van EEKTA is het stimuleren van zelfzorg, de nieuwe generatie is meer individueel gericht en zoekt naar openheid naar buiten. EEKTA heeft veel ervaring en wil deze graag delen met anderen maar een ieder moet zich wel realiseren dat wij een hoofdzakelijk vrijwilligersorganisatie zijn met maar één betaalde kracht. Wij willen graag delen maar wel op basis van halen en brengen. De ambitie is goed maar om die waar te maken is het nodig dat anderen daarin bijdragen.

Jan Booiij vraagt aan Marjolijn van der Meer of zij bekend was met EKKTA. Dit is niet zo maar zij ziet zeker mogelijkheden tot samenwerking met de ROC opleidingen. De verbinding tussen jong en oud is belangrijk en kan veel opleveren voor alle partijen.

Wethouder Rabin Baldewsingh

Onverwacht bezoekt wethouder Rabin Baldewsingh en zijn bestuursadviseur deze bijeenkomst van de Stedelijke Alliantie tussen alle drukke werkzaamheden door. Rabin Baldewsingh is erg betrokken bij het onderwerp. Den Haag biedt veel kansen. Helaas lukt het niet iedereen om die kansen te benutten. Den Haag moet een zorgzame stad zijn. Armoede moet bestreden, werkgelegenheid gestimuleerd worden en interculturalisatie van instellingen is een must. In het AD stond deze een stukje over de migrantenomroepen, dit stukje was geschreven door een onwetende witte journalist, hij ontdekte pas sinds kort dat de Hindoestaanse radio bestaat, zoals Radio Amor en anderen. Hij maakte het accent belachelijk maar realiseert zich niet hoe

belangrijk deze radiouitzendingen zijn voor een grote groep Hagenaars. Het hebben van een accent belemmert integratie en participatie niet.

De stad is veranderd, niet meer alleen de witte Hagenaars, het percentage veranderd snel, steeds meer Hagenaars hebben een andere culturele achtergrond. De vraag naar zorg voor morgen zal anders zijn dan vandaag en daar moeten instellingen zich op voorbereiden door te werken met een afspiegeling van de Haagse bevolking. Het aanbod moet aansluiten bij de behoeften van alle Hagenaars. De laatste tijd is er veel aandacht voor inclusief beleid, dat wil zeggen dat er voor iedereen een plek is, allochtoon, autochtoon, mensen met en zonder beperking. Er is beleid ingezet en dat werkt, een voorbeeld is de verharding van een pad van de boulevard naar de vloedlijn, voor veel rolstoelgebruikers voor het eerst de mogelijkheid sinds jaren weer eens de zee van zo dichtbij te voelen en te ruiken. De Stedelijke Alliantie is belangrijk voor het inclusief beleid, het stimuleert instellingen een visie te ontwikkelen op het onderwerp door bestuur en management, leiderschap in deze kwestie is van het allergrootste belang. Het moet normaal worden maar daar moet actief aan gewerkt worden, het gaat niet vanzelf. Heilige huisje moeten omver. Ook zelforganisaties moeten interculturaliseren en EKKTA heeft daar nu een aanzet toe gegeven, Rabin Baldewsingh feliciteert EKKTA daarmee. De verkiezingen komen eraan en mogelijk komt er een opvolger als wethouder op dit terrein en Rabin zal er alles aan doen om tot een goede overdracht te komen als dat nodig

is om het werk van de SA voort te kunnen zetten.

De laatste weken van zijn termijn is aanleiding voor de wethouder om iedere dag iemand te bedanken die zich hard maakt voor een belangrijk beleidsterrein. Vandaag wil hij Jan Booi bedanken voor het stimuleren en vasthouden van de noodzaak tot interculturalisatie. De ondersteuning van de SA en op andere manieren is hij een inspirerende kracht. Hiervoor krijgt Jan Booi een grote bos rode rozen.

Jan Booi dankt de wethouder hartelijk voor zijn betrokkenheid en inspirerende toespraak en de bos rozen.

Jan Booi vraagt aan Heidi de Bruin, Middin welke Heilige Huisjes zij tegenkomt in haar werk. Heidi geeft aan dat de visie van Middin geinterculturaliseerd is maar dat het in de praktijk nog moeilijk uit te leggen is dat het net iets meer is dan de cliënt centraal stellen. Het bewustzijn kweken wat het dan wel precies is en dat cultuur een wezenlijk onderdeel is van mensen valt niet altijd mee. Middin denkt dit bewustzijn aan te wakkeren door het benoemen van ambassadeurs vanuit de verschillend etniciteit maar dat wordt nu juist gefrustreerd door de vacaturestop die er is.

Dezelfde vraag voor Nienke van Dijk van de Haagse Hogeschool. De Heilige Huisjes voor een school zijn onder andere de vakanties, deze zijn gebaseerd op de Christelijke feestdagen. De vraag komt regelmatig aan de orde of dat niet anders kan, moet. De gesprekken over voeding, gebedsruimte, omgangsregels, gedragscode, discussie hoe om te gaan als hulpverlener m.b.t. schulden of seksualiteit. Als leidinggevend, bestuur of directie moet je er iets van vinden en het gesprek aangaan met een ieder die er mee te maken heeft, dat is niet altijd even makkelijk.

De ROC docent ziet op school resultaat van de aandacht voor interculturalisatie. Bij een groep "moeilijke" leerlingen heeft het traject wat uitgevoerd is samen met Middin en Nador in Marokko goede resultaten opgeleverd.

Informatie is uitgewisseld en het perspectief is verhelderd, dit is bruikbaar geweest bij voorlichting hier in Nederland.

Tjandrika Rangoe heeft als Heilig Huisje geprobeerd contact te maken met andere zelforganisaties, als voorbeeld is er met Kerst gezamenlijk Kerstliederen gezongen met een Antilliaanse vrouwengroep. Dit zijn nog experimenten. Op de vraag van Jan Booij of Tjandrika alle zelforganisaties bij naam kent en hoeveel zijn dat er? Er zijn er velen maar veel zijn wel bekend zoals de RBU voor Surinaamse Javanen, de Chinese Brug voor de Surinaamse Chinezen, de Hindoe ouderenbond, PAL= platform allochtonen, enkele Afrikaanse groepen, Koerdische groep enz. Bij de gemeente zijn alle namen wel bekend maar niet met allemaal is intensief contact. EEKTA gaat wel proberen met de anderen het contact te maken. Hafiza Williams vraagt of EEKTA al een marketingbeleid heeft? Helaas is dat er nog niet maar dit komt wel.

Hiermee wordt de discussie afgesloten.

Abdelkader Benali

Abdelkader vertelt dat hij in de auto altijd naar radio 1 luistert vanwege het nieuws maar ook dat er zo mooi Nederlands gesproken wordt. Soms komt daar in de buurt van Den Haag, maar ook in Amsterdam een Hindoestaanse radiozender doorheen. Dan hoort hij een voor hem vreemde taal met ineens duidelijk een Haags adres erdoor bijvoorbeeld de Hoefkade en blijkt het vaak reclame te zijn, maar ook melancholieke liedjes. Deze nostalgie komt uit zijn jeugd waarbij thuis Bollywood films gedraaid werden waarbij de hele familie keek. De verhaallijn was altijd vol erotiek zonder dat er ook maar iets gebeurde, dat moest je zelf maar bedenken en dat had iets moois. Ook kwamen de waarden en normen aan de orde, hoe gedraag je je tegenover je moeder of anderen. Duidelijk is dat er veel taboes zijn waar je niet over praat en dat is niet alleen bij de Bollywood films maar dat vind je in alle culturen. Alleen kunnen de taboe onderwerpen verschillend zijn. Het praten over taboes geeft altijd iets ongemakkelijks, via een omweg kan het soms wel bijvoorbeeld liedteksten of melodieën die kunnen een gevoel weergeven waardoor je gemakkelijker contact maakt. Het is zo iets als op dezelfde frequentie proberen af te stemmen. Dit zal in de hulpverlening niet anders zijn en zelfs de enige manier om contact te maken.

Abdelkader heeft van een regisseur ooit een les geleerd bij het maken van programma's, de mensen die je tegenkomt of interviewt die hebben een verhaal, alle mensen hebben een verhaal en probeer daar naar te luisteren. De vraag is nu wat is jullie verhaal? Dit is niet zomaar ineens te beantwoorden, daar is tijd en vertrouwdheid voor nodig om het verhaal te vertellen, maar durf te vragen.

Er komen wel enkele verhalen. Een Surinaams vrouw die in Eindhoven opgegroeid is als een van de weinige gekleurde mensen. Voor haar en haar familie was de zelforganisatie belangrijk om het gevoel te hebben ergens bij te horen en te merken dat je niet de enige ben die afwijkt. De Bollywood films gaven ook die verbondenheid en de radio natuurlijk.

Een ander verhaal van Abdelkader is zijn ervaring bij een workshop met mensen met een verstandelijke beperking. Een groep die meestal weggemoffeld wordt. Hij had geen idee hoe hij contact zou moeten maken met deze mensen. Hij kwam in de kookworkshop en ging samen met een gehandicapte jongen

prei snijden. Het bleek dat er contact te maken is door een gesprek te beginnen over hoe je prei moet snijden. Of de workshop Hip Hop, daar werkt het goed om samen een liedje te maken, op deze manier lukt het prima om echt contact te maken.

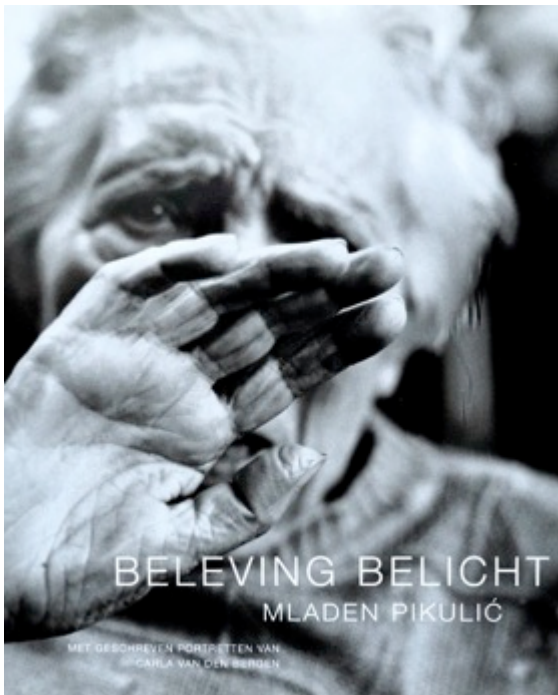
Een ander verhaal is een opmerking van een docent aan een leerling die haar betitelde als een meisje met een hybride etniciteit. Na enig nadenken bleek dit een goede benaming, zij voelt zich zichzelf met beide aspecten van haar "zijn" Dus niet of Nederlands of Marokkaans maar beide in balans. Deze balans geeft wel de mogelijkheid van snel kunnen aanpassen zonder jezelf geweld aan te doen, thuis ben je anders dan op school.

Wat doe je als je geconfronteerd wordt met vooroordelen zoals een foute grap, wat doe je dan? Regeren met humor werkt goed of rustig glimlachen. Hafisa Williams geeft een beeld wat voor haar belangrijk is geweest in de periode dat zij psychiatrisch ziek was. De empathie van de hulpverlener die zij had was van essentieel belang, zij mocht zijn wie ze was op dat moment.

Afsluitend kan gezegd worden dat het belangrijk is dat je met elkaar zoekt naar de dezelfde frequentie en probeert bruggen te bouwen en vooral allemaal meedoen.

Jan Booi bedankt Abdelkader Benali voor zijn inspirerende verhaal en dat hij dat wilde doen voor de Stedelijke Alliantie.

Als dank heeft Jan een fotoboek van Mladen Pikulic, een fotograaf uit Serajevo die bijna een jaar in verpleeghuis De Schildershoek "contact" heeft gemaakt met dementerende bewoners, daar prachtige portretten van gemaakt heeft die zijn verschenen in het boek Beleving Belicht en begin deze eeuw zijn tentoongesteld in het stadhuis in Den Haag, maar ook in Trondheim en Shanghai. Dit hele proces is met de grootste zorgvuldigheid gemaakt met toestemming van cliënten en familie. Nogmaals dank voor je aandeel deze middag.

Stedelijke Alliantie – hoe staan we ervoor?

Jan Booi geeft een kort overzicht van de werkzaamheden van de Stedelijke Alliantie met ook voor de deelnemers van vandaag die nieuw aangesloten zijn zoals H.V.P.ZORG, Reaktgroep, Royaalzorg en nieuwe docenten van ROC Mondriaan en vast nog een aantal anderen.

De Stedelijke Alliantie is gestart in 2009 met als doel om cultuur sensitieve organisaties te ontwikkelen in de zorg en welzijn voor mensen met een beperking. De toenmalige wethouder Bert van Alphen vond het belangrijk dat organisaties verstand kregen van de veranderende bevolking van Den Haag en iedere Hagenaar de zorg kan krijgen die aansluit bij de behoeften in de breedste zin van het woord. De insteek was om met name de bestuurders, dus de eindverantwoordelijken te betrekken bij de noodzaak beleid te maken en voortdurende aandacht voor de cultuursensitiviteit die nodig is om goed voorbereid te zijn op de toekomst. De weg die gevolgd is heeft geleid tot een eerste "nulmeting" m.b.t. de stand van zaken per organisatie en vandaaruit plannen maken om zaken te verbeteren. De plannen zijn gepresenteerd en bediscussieerd. Dit heeft resultaat opgeleverd de bewustwording heeft een grote sprong voorwaarts gemaakt maar dat wil niet zeggen dat het klaar is, beleid is er wel maar de implementatie vraagt nog altijd aandacht. In de loop van de tijd zijn er aanverwante organisaties zoals opleidingsorganisaties aangesloten.

Samenwerken is het devies en het werkt. Ook in 2014 gaat de SA gestaag door naar het doel; "cultuursensitiviteit wordt gewoon"

De volgende SA bijeenkomsten zijn op 10 juni en 23 september 2014, u bent dan alle weer van harte welkom.

Afsluiting

Lydia Hogeling sluit deze bijeenkomst af. Zij had vanmiddag zelf nog een bespreking over de toekomst van de VTV waarbij de

decentralisatie voorbereid wordt voor 2015. De hulp moet dicht bij de klant georganiseerd worden met minder professionals. Dit geldt voor meer organisaties en dat zal in de toekomst veel creativiteit vragen. Dit was de reden dat zij de opening niet heeft kunnen halen. Voor 2014 was deze bijeenkomst een inspireerde start, dank EEKTA voor de gastvrijheid en zorg van de vrijwilligers voor de zaal, catering en technische voorzieningen. Graag tot de volgende keer op 10 juni 2014.

Voor in de agenda's

- **Stedelijke Alliantie** - **10.06.14**
- **Stedelijke Alliantie** - **23.09.14**